

Aneta Kubalová

ARCHIVNÍ CHARAKTERISTIKA OSOBNÍHO FONDU LEOŠE KUBÍČKA (1887–1974)

ÚVOD

Následující studie publikuje výsledky bakalářské práce¹⁾ obhájené na půdě Katedry historie Filozofické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci v červnu 2016. Jedná se o sondu do osobního fondu umělce Leoše Kubíčka (1887–1974),²⁾ který působil většinu života v Pěčíně, kde vytvořil četná výtvarná a zejména sochařská díla. První část předkládaného textu se zabývá základními životními událostmi Leoše Kubíčka. Pro studium jeho života jsem primárně využila materiál obsažený v osobním fondu původce. Různorodost pramenů, zahrnující osobní doklady, deníky, itineráře cest, autobiografické poznámky, ale také soubory skicáků a náčrtníků a bohatého korpusu ilustračního materiálu představovala důležitou základnu pro poznání života a tvorby Leoše Kubíčka. Sekundárně jsem pracovala také s pozůstalými rodinnými příslušníky a známými původce fondu, jejich výpovědi mi pomohly získat informace, které nebyly obsaženy v pramenech zahrnutých v osobní pozůstalosti Leoše Kubíčka. Pro tento typ výzkumu jsem využila metodu orální historie. Komplexní práce mapující životní osudy Leoše Kubíčka byla publikována ve sborníku *Orlické hory a Podorlicko*.³⁾ Těžiště této studie leží především v inventarizaci osobního fondu a analyzuje jeho archivní charakteristiku. Bezprostředně po smrti původce fondu byl zachovalý materiál uložen v jeho ateliéru v Pěčíně, kde většinu života pobýval. V roce 2015 v rámci stěhování mobiliáře ateliéru byly písemnosti z místnosti převzaty a uschovány v krabicích, kde byly převezeny do depozitáře zámku v Rokytnici v Orlických horách. Nezpracovaný materiál byl převezen v září 2015 do prostor Katedry historie Filozofické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci,⁴⁾ tudíž bylo mou snahou vytvořit nový pořádací systém

¹⁾ Aneta Kubalová, *Inventář k osobnímu fondu Leoše Kubíčka 1902–1974 (2007)*. Nevydaná bakalářská práce, obhájena v červnu 2016 v Olomouci. Vedoucí práce byla Mgr. Věra Slavíková, které děkuji za její cenné rady při inventarizaci fondu a také při konzultaci kontaktů na rodinné příslušníky Leoše Kubíčka.

²⁾ V současné době je fond uložen v Městském muzeu v Žamberku. V muzeu se nachází část sochařské pozůstalosti Leoše Kubíčka, z tohoto důvodu byla instituce zvolena jako úložiště fondu.

³⁾ Aneta Kubalová, *Život a dílo Leoše Kubíčka (1887–1974)*. In: *Orlické hory a Podorlicko*. Přírodou, dějinami, současností. Sborník vlastivědných prací, 23, 2016, 1–2, s. 35–58.

s přihlédnutím k tomu, aby nová struktura fondu co nejlépe odpovídala jakési „vnitřní logice“ života a díla Leoše Kubíčka, což je úkol, který je potřeba mít na zřeteli při zpracovávání osobních fondů. Po finalizaci práce byl osobní fond depónován do Městského muzea v Žamberku.⁵⁾ Předkládaná studie může sloužit jako inspirativní odrazový můstek pro další inventarizace osobních fondů, které se vzhledem k pramenné variabilitě a mnohdy také zájmu o životní osudy původců fondů často stávají náplní diplomových prací. K problematice osobních fondů byla publikována řada studií, které souhrnně uvádím v úvodu kapitoly Archivní charakteristika fondu. Tyto odborné práce představovaly pro inventarizaci různorodého materiálu fondu Leoše Kubíčka důležitou metodickou oporu, z níž jsem vycházela. Nejzásadnějším textem při práci na fondu byla studie Radky Ederové a Václava Podaného z roku 1984, která se věnuje otázce pořádání a inventarizace osobních fondů.⁶⁾ Důležitý zdroj představovalo také druhé a rozšířené vydání Základních pravidel pro zpracování archiválií,⁷⁾ které mi výrazně pomohly při orientaci ve fotografickém materiálu. Na závěr tohoto článku jsem připojila pořádací schéma fondu jako pomůcku pro snadnější orientaci v celém textu.

Základní životní údaje Leoše Kubíčka (1887–1974)

Předtím, než se zaměřím na archivní charakteristiku osobního fondu, ráda bych alespoň stručně nastínila základní životní milníky původce fondu Leoše Kubíčka. Leoš Kubíček se narodil 22. listopadu 1887 ve Slatině nad Zdobnicí⁸⁾ do rodiny Leopolda Kubíčka, jeho matkou byla Otilie Kubíčková. Narodil se do chudých venkovských poměrů, pocházel ze šesti sourozenců, po smrti jeho otce v roce 1893 se rodinné poměry výrazně zhoršily, děti byly již od útlého věku vedeny k aktivitám zahrnujícím podíl na chodu domácnosti. 1. září 1901 nastoupil Kubíček do učení k mistru Gustavu Rousovi do Žamberka.⁹⁾ Vybrat si profesi vzhledem k jeho

⁴⁾ Podle vzpomínek rodinných příslušníků a známých Leoše Kubíčka mi bylo sděleno, že určitá část korespondence Leoše Kubíčka byla v sedmdesátých letech 20. století při příležitosti uspořádání a přípravy katalogu zapůjčena Janu Balekovi, historikovi českého výtvarného umění. Jan Baleka později emigroval a písemnosti již nebyly navraceny. Část písemné pozůstalosti, a to zejména fragmenty korespondence a fotografie, zůstaly v držení pozůstalých rodinných příslušníků Leoše Kubíčka.

⁵⁾ Městské muzeum Žamberk, Fond Kubíček Leoš. 1902–1974 (2007).

⁶⁾ Radka Ederová – Václav Podaný, *K problematice osobních archivních fondů*. In: Sborník archivních prací (dále SAP), 34, 1984, s. 310–350.

⁷⁾ Michal Wanner et kol., *Základní pravidla pro zpracování archiválií. Druhé, opravené a rozšířené vydání*. Praha 2015.

⁸⁾ Státní oblastní archiv v Zámruku, Sbirka matrik Východočeského kraje, Římskokatolický farní úřad Slatina nad Zdobnicí, sign. 146-6114. Matrika narozených. 1875–1904, ff. 128v–129r.

drobné tělesné konstituci bylo poměrně obtížné, ale nakonec se po delších průtažích rozhodl zvolit si řemeslo řezbářství: „*Náhodou se přišlo na řezbářství, to jeden ze strýců, kde měl syna již starším učedníkem. Tam jsme se s matkou vypravili a to bylo ono, již žádná řeč o jiném, chystal jsem se do učení a těšil se na to i s trochou hrůdy, že budu ve světě a řezbářem, to bylo pro mě víc, nežli všecko ostatní a jediné řemeslo.*“¹⁰⁾ Po vyučení pracoval v řezbářských dílnách v Chrudimi a Hradci Králové, po necelých dvou letech v říjnu roku 1907 se vydal na cestu do Německa, aby si našel zajímavé zaměstnání. Na necelý rok se usadil u řezbářské rodiny v Augsburgu, kde pracoval v závodu na výrobu kostelního nábytku. Jeho zdejší pobyt, při kterém si volnou chvíli krátil navštěvováním kurzů kreslení a modelování, přerušilo povolání k odvodu. 15. dubna 1908 se tedy Leoš Kubíček vydal na cestu do rodné Slatiny nad Zdobnicí, aby mohl nastoupit vojenskou službu. Na své pracovní místo v Augsburgu doporučil bratra Josefa¹¹⁾ jako náhradu za svou absenci. Po příchodu domů zjistil, že nemusí být odveden, vydal se tedy zpět do Augsburgu, kde pobyl pouze krátce, protože se rozhodl podniknout cestu do Švýcarska a putovat po německých městech. Po návratu z cest, kde sbíral dojmy a podněty pro svou tvořivost, musel nastoupit na vojnu ve Vysokém Mýtě. Po roční službě se vrátil do Německa, tentokrát do Mnichova, kde byl zaměstnán ve službách akademického sochaře Sebastiana Oesterriedera.

V Mnichově spolupracoval se svým bratrem Josefem, ale po nějaké době zatoužil studovat v Praze, a po úspěšném zvládnutí přijímacího řízení nastoupil v roce 1911 na Uměleckou průmyslovou školu v Praze do řezbářského oboru, který vedl profesor Kastner; na pololetí přestoupil k profesorovi Josefovi Drahoňovskému, u kterého se učil modelovat.¹²⁾ Dlouhou dobu Kubíček na studiích nevydržel,¹³⁾ brzy pocítil finanční tíseň, a tak se rozhodl uprostřed čtvrtého semestru, že se vydá na

⁹⁾ Nejstarší fotografie, která se nachází ve fondu je reliéf s podobiznou Leoše Kubíčka z roku 1904, zhotovená mistrem Gustavem Rousem. Městské muzeum Žamberk, Fond Kubíček Leoš (dále Fond KL), inv. č. 320, Fotografie samotného původce fondu – Leoš Kubíček.

¹⁰⁾ Fond KL, inv. č. 32, Autobiografické záznamy, ff. 6v.

¹¹⁾ Josef Kubíček byl významným sochařem české umělecké scény, o jeho uměleckém přínosu byla publikována řada monografií. Syn Josefa Kubíčka Jánuš Kubíček působil jako významný malíř a grafik české výtvarné scény druhé poloviny 20. století. *Kubíček Josef*. In: Emanuel Poche (ed.), *Encyklopedie českého výtvarného umění*. Praha 1975, s. 248.

¹²⁾ Fond KL, inv. č. 32, Autobiografické záznamy, ff. 14r.

¹³⁾ Velmi zajímavá a pro Kubíčka příznačná je jeho úvaha nad soudobými poměry vysokoškolského studenstva, které se mu přičily: „*Hlavním cílem studentů našich českých je odbýt zkoušky – státnici, pomalu si zjednávat protekce, aby co nejdříve zahrabat se mohli do teplého brlohu a jako křeček nebo jezevec trávit pak bezstarostně svůj život. Takové jsou ideály našich studentů. Hlavním útočištěm a povzbudištěm je hospoda, hlavní silou alkohol a tabák. Společenská mluva pak jen spoustou hrubostí a vybraných slov v potupy druhého.*“ Fond KL, inv. č. 29, Deník, ff. 11v.

vlastní náklady na cestu do Itálie: „Požádal jsem o frekventační vysvědčení a vyrazil jsem 4. 5. 1913 s pětikorunou v kapse na cestu do Itálie, něco umím, a tak to půjde.“¹⁴⁾ Jeho cesta do Itálie měla studijní charakter, Leoš Kubíček se vydal pozorovat přírodu, krajinu a také studovat díla velkých uměleckých mistrů, která jej měla inspirovat a podpořit jeho další výtvarnou činnost a kreativitu. Vnímání lidí, kteří se kolem něj objevovali, utvářelo svět kolem něj; právě pozorování osob vykonávajících různé činnosti uprostřed všedního dne, také různé pocity a nálady odrážející se ve tvářích kolemjdoucích jsou reflektovány v jeho skicacích a náčrtnicích, které vznikaly během jeho studijních cest. Leoš Kubíček ve svých denících a zápisnicích pečlivě zaznamenával itinerář cesty, jsou tak dochovány přesné údaje o jeho pobytu v jednotlivých městech, ale také pocity, myšlenky a hodnocení kvality uměleckých děl, která měl možnost spatřit. Jeho kroky směřovaly přes Rakousko do Itálie, kde určitý čas pobýval v Římě, ale také ve Veroně, Benátkách nebo Florencii. Po návratu ze studijní cesty prožil vnitřní „existenční krizi“¹⁵⁾ a v umělecké aktivitě se na nějaký čas odmlčel. Rozhodl se napsat příteli Formánkovi z vojny, který pobýval v Zábřehu na Moravě, zda by k němu nemohl přijet učit se zemědělské činnosti. Jeho pobyt na Moravě u přítele přerušily zprávy o nadcházející válce a mobilizaci, tudíž se ze Zábřeha vypravil pěšky domů. Přesně na Dušičky v roce 1915 obdržel povolání narukovat na vojnu do Kaposzváru v Uhrách k 98. pěšímu pluku.¹⁶⁾

Kubíčkův pobyt v Kaposzváru byl snesitelný, navzdory jeho odporu k válčení a násilí, zejména z toho důvodu, že dostal příležitost ke konstrukci pomníku padlým vojákům na místním hřbitově. Jeho pracovní prostor byl poměrně rozsáhlý, bydlel dokonce ve vlastním příbytku mimo frontu, kde za ním přijela jeho sestřenic Antonie Kubíčková, která se zde za něj provdala. Po neshodách s nadřízenými nebyla výstavba pomníku realizována, Leoš Kubíček byl lékařem uznán jako nemocný a odjel s manželkou do Vysokého Mýta, kde žili v provizorních podmínkách. Nedlouho na to si pronajali chalupu v tehdejší Německé Rybné,¹⁷⁾ kde se jim koncem roku 1917 narodila dcera Věra. Krátce na to dostala Kubíčková manželka možnost pracovat jako učitelka v nedalekém Pěčíně, tuto nabídku přijala, a tak se tam celá rodina přestěhovala. Později v roce 1919 se narodila dcera Stanislava a v roce 1922 se narodil syn Aleš. Mezitím začal Leoš Kubíček stavět dům, aby zde mohl s početnou rodinou bydlet. O svých stavitelských ambicích se zmiňuje v zachovaných pamětech; tento projekt byl odvážným počinem, ale po sehnání cihel a řemeslníků se Kubíček pustil do práce. Po narození dcery Stanislavy se pracovně uplatnil

¹⁴⁾ Fond KL, inv. č. 32, Autobiografické záznamy, ff. 16v.

¹⁵⁾ „...a pak jak si troufat, když je tolik dokonalých věcí, které jsem dosud viděl, na to se nějak zařadit ve volném kumštu jsem si v tu dobu netroufal, tak co, že budu sedlačit.“ *Ibidem*, ff. 18v.

¹⁶⁾ *Tamtéž*, ff. 18v–19r.

¹⁷⁾ V současnosti obec Rybná nad Zdobnicí.

v Praze ve sdružení českého užitého umění a designu Artělu, kde šly jeho vyřezávané práce dobře na odbyt a slušně živily rodinu,¹⁸⁾ jednalo se zejména o drobné řezbářské výrobky.

Pěčín pro Leoše Kubíčka představoval obec, se kterou byl do konce života bytostně spjat.¹⁹⁾ V domě, ve kterém žil, si vyčlenil prostor pro ateliér, v němž tvořil a trávil spoustu času. Obraz Pěčina je verbálně vyjádřen v několika Kubíčkových denících a pamětech, také příroda v okolí Pěčina se stala námětem Kubíčkovy výtvarné a sochařské tvorby.²⁰⁾ Na rozdíl od manželky Antonie, která se do kolektivu vesnického prostředí jako učitelka v pěčínské škole rychle adaptovala, Leoš Kubíček se od místních obyvatel vesnické komunity spíše distancoval. Podíl na této izolaci mohlo mít do jisté míry jeho povolání sochaře a umělce, které v představách pěčínských obyvatel nenaplňovalo obraz praktického povolání,²¹⁾ Kubíček se v pamětech zmiňuje, že byl místními nazýván „bolševikem“, pravděpodobně kvůli jeho levicově orientovanému politickému smýšlení.²²⁾ Ve svém životopise uvádí, že politická příslušnost nebyla „nikdy žádná“.²³⁾ Soudě dle jeho úvah lze zaznamenat jeho sympatii s levicovým myšlením, na což měla bezesporu vliv také jeho celoživotní tíživá finanční situace, přesto nelze tvrdit, že by Leoš Kubíček byl nadšeným

¹⁸⁾ Fond KL, inv. č. 32, Autobiografické záznamy, ff. 42v.

¹⁹⁾ O Pěčíně se Leoš Kubíček vyjadřoval ve svých pamětech a denících: „... Pěčín jsme si již zamilovali. Ať se vyjde na ten nebo onen kopec, vždycky se ukáže nová panoráma. Horizonty se střídají jeden za druhým, až k tomu poslednímu, který ohraničuje oblohu. Ty západy a východy slunce, táhnoucí se mraky a zase zářící slunce, to se všechno střídá s ročními obdobími a vždycky to tvoří jaksi s krajinou určitý celek a tvoří hotové obrazy.“ Fond KL, inv. č. 34, Autobiografické záznamy, ff. 23r–23v.

²⁰⁾ Oblast Orlických hor a podhůří představovala místo, ve kterém se pohybovala generace českých krajinářů, včetně Antonína a Jana Slavička, Herberta Masaryka a také Jana Trampoty a Vojtěcha Sedláčka, kteří v prostředí místní krajiny čerpali bohatou inspiraci pro svou tvorbu. Sochař Leoš Kubíček se pohyboval mezi rybenskými malíři a krajináři a tvořil tak článek této umělecké generace, později se umělecké centrum a kontakty přenesly do Říček, které byly doosídlovány po odsunu Němců členy spolku Mánes. František Nesejt, *Orlické hory a Podorlicko v díle českých krajinářů první třetiny dvacátého století*. In: *Orlické hory a Podorlicko*, 1996/1998, s. 94–107.

²¹⁾ „Tak se na mě dívali jako na povýšeného a toho jsem byl u sebe dalek. Také nikoho nemohlo zajímat, co dělám a zdali vůbec něco dělám, také jsem se doslechl, že si jen hraju s nějakými panáčky anebo že musím mít nějaké tajné poslání...“ Fond KL, inv. č. 32, Autobiografické záznamy, ff. 27r.; „Lidé se na mě dívali jako na něco zbytečného. Bylo ku všemu zapotřebí trochu sebevědomí a sebedůvěry, a to vypadalo, jako bych se nadnášel nad okolí, zatím to byla sebeobrana. Ale s každým jsem hleděl vyjít. Mámu měl každý rád jako dobrou učitelku.“ *Tamtéž*, s. ff. 23.

²²⁾ Tato skutečnost je velmi zajímavá s ohledem na pozdější emigraci Kubíčkovy syna Aleše v roce 1949. „... říkali u Kubíčků bolševiků, to proto, že jsem často kritizoval přímo všelike venkovské a lidské zlozvyky, ať vědomé nebo jen vyplývající z lidské venkovské hlouposti.“ *Tamtéž*, ff. 26v.

²³⁾ Fond KL, inv. č. 35, Životopisy, sepsání údajů o životě, ff. 3r.

politickým stoupencem jakékoliv strany; dá se tvrdit, že levicově orientované smýšlení se projektovalo do jeho názorů, ale doopravdy byl spíše apolitický a v politickém životě se aktivně neangažoval.²⁴⁾ Platformou veřejného života, které se rád účastnil, bylo jeho členství v Tělocvičné jednotě Sokol. Z důvodu jeho svobodného povolání a také jeho názorům se cítil v prostředí Pěčína izolovaný, ale chvíle volna si krátil pracemi na zahradě. Jeho potřebě kontaktu s přírodou pěčínská krajina, lesy a příroda plně vyhovovaly. Působil jako člen Myslivecké společnosti v Pěčíně, také se nechal zapsat do Československého svazu včelařů; tyto volnočasové aktivity mu přinášely radost a potěšení.

Později v roce 1924 byl přijat jako člen Umělecké besedy v Praze, kde se později seznámil s Vojtěchem Sedláčkem, malířem, pobývajícím v nedaleké Javornici. V roce 1928 působil ve slezské Hřčavě, kde vedl kurz řezbářské výroby pro domácí účely. Náměty lidových zvyků a místních obyvatel se významně podepsaly na Kubíčkově umělecké tvorbě. Mezi významné Kubíčkovy umělecké počiny patří také vyhotovení bust Tomáše Garriguea Masaryka,²⁵⁾ kvůli nimž strávil v přítomnosti prezidenta Masaryka několik dní na jeho sídle v Židlochovicích u Brna. Poslední významná Kubíčková zahraniční cesta směřovala v roce 1930 do Francie, na tento studijní pobyt získal od tehdejšího Ministerstva kultury finanční podporu, cíl jeho cesty zahrnovala především Paříž, přístav Le Havre, při zpáteční cestě také belgický Brusel.

Umělecká tvorba Leoše Kubíčka bývá v odborné literatuře dělena do dvou tematických celků. První odvětví zahrnuje plastiky zobrazující mravní úvahy a sepětí člověka s přírodou, jedná se např. o dílo *Piety*, Petr Chelčický, *Láska*, *Příroda*, *Strom života* a *Zoufalství*. Druhá větev jeho tvorby námětově kotví ve vnímání a prožívání venkovského života, zde patří např. reliéf *U maminky*, socha *Hrabačka sena*, *Sběračky brambor* a *Slezské děvče*. Rozsáhlá je také Kubíčková portrétní tvorba.²⁶⁾ Během života Leoše Kubíčka bylo realizováno několik výstav, také po jeho smrti jich bylo při příležitosti výročí jeho narození několik uspořádáno. Výstavy nejčas-

²⁴⁾ V roce 1945 vstoupil do závodní organizace KSČ v Hradci Králové při krajském výtvarném středisku Ústředního svazu výtvarných umělců v Praze, v roce 1970 ale z této organizace vystoupil a odmítl vrátit členskou legitimaci, kterou si nechal na památku. Fond KL, inv. č. 324, Korespondence – Komunistická strana Československa – závodní výbor při krajském výtvarném středisku Ústředního svazu výtvarných umělců v Praze, středisko Hradec Králové, ff. 1r-2r.

²⁵⁾ Zde odkazuji na studie Jana Hěgra, ve kterých je detailně popsán osud všech tří zhotovených bust, jejichž osudy kopírovaly politické události druhé poloviny 20. století. Jan Hégr, *Leoš Kubíček a Tomáš Garrigue Masaryk. Méně známá část jeho života a tvorby*. In: Panorama z přírody, historie a současnosti Orlických hor a podhůří, 2004, s. 67–73.; J. Hégr, *Tři busty T. G. Masaryka od Leoše Kubíčka. Historie jejich instalací, odstraňování a ukryvání*. In: Panorama z přírody, historie a současnosti Orlických hor a podhůří, 2006, s. 3–17.

²⁶⁾ *Kubíček Leoš*. In: E. Poche (ed.), Encyklopedie českého výtvarného umění. Praha 1975, s. 248–249.

těji probíhaly v prostorách muzeí a galerií v Rychnově nad Kněžnou, Hradci Králové, ale také v Žamberku. Významný prostor pro Kubíčkovu tvorbu představoval jeho pěčínský ateliér, který byl pro něj velmi důležitý, pobýval v něm, tvořil, přijímal zde návštěvy přátel a známých. Po smrti Leoše Kubíčka se jeho dcera Věra snažila udržet ateliér otevřený a přístupný návštěvám a lidem, kteří měli zájem poznat dílo sochaře osobně.

12. listopadu 1962 byl Leoši Kubíčkoví udělen Řád za vynikající práci, 14. listopadu 1974 získal titul „Zasloužilý umělec“, který mu byl udělen za celoživotní práci a uměleckou činnost, kterou obohatil českou uměleckou scénu. Leoš Kubíček zemřel dne 3. listopadu 1974 v nemocnici v Jaroměři.²⁷⁾ Na památku zesnulého umělce bylo uspořádáno několik výstav při příležitosti devadesátiletého výročí jeho narození.

ARCHIVNÍ CHARAKTERISTIKA FONDU

K otázce pořádání a inventarizace osobních fondů jsem nastudovala dostupné studie a metodiky,²⁸⁾ které shrnují poznatky o osobních fondech obecně a navrhuji alespoň rámcová pravidla pro pořádání a inventarizaci tohoto typu fondů. Pří-

²⁷⁾ Fond KL, inv. č. 12, Úmrtní list.

²⁸⁾ Vycházela jsem z prací Milady Wurmové, která ve své práci z roku 1956 navrhla třídění materiálu podle diplomatických kategorií, později však svá stanoviska vzhledem k specifickým odlišnostem osobních fondů reformulovala ve studii z roku 1973: Milada Wurmová, *Z problematiky písemných pozůstalostí*. In: Archivní časopis (dále AČ), 1959, s. 15–25. M. Wurmová, *Inventarizace a katalogizace písemných pozůstalostí ve státních archivech*. In: AČ, 1973, s. 206–212. Další literatura se věnuje také otázce zpracování osobních fondů ve specializovaných archivech a institucích: Aleš Chalupa, *Zpracování vědeckých a politických pozůstalostí v Národním muzeu*. In: AČ, 1973, s. 214–219. Mezi starší práce patří také: Zdeněk Šimeček, *Poznámky k problematice písemných pozůstalostí*. In: AČ, 1961, s. 87–93. Josef Hanzal, *Moderní a osobní rodinné archivy*. In: Slovenská archivistika (dále SA), 10, 1975/2, s. 67–83. Zygmunt Kolankowski, *Hranice archivnej pozostalosti*. In: SAP, 1972, s. 9–30. Antonín Boháč, *Písemné pozůstalosti v archivech*. In: AČ, 1973, s. 185–206. Informativně výtěžným návodem pro pořádání osobních fondů je studie od Radky Ederové a Václava Podaného, kteří sumarizují dosavadní přehledy studií a metodik k osobním fondům, následovně navrhuji logické a systematické řešení pro pořádání materiálu a také se věnují skartaci dokumentů v osobních fondech. R. Ederová – V. Podaný, *K problematice osobních archivních fondů*. In: SAP, 34, 1984, s. 310–350. Pozdější práce se věnují problematice rodových šlechtických archivů a zabývají se diferencí v užívání termínů „rodinný“ a „rodový“ archiv. Jaroslava Hoffmanová, *Osobní, rodinné a rodové archivy*. In: AČ, 1995, č. 4, s. 221–229.; Zajímavou pomůckou a soupisem písemných pozůstalostí osobní povahy a osobních fondů je také přehled Jarmily Hanzalové z roku 1997. Jarmila Hanzalová, *Soupis osobních písemných pozůstalostí a rodinných archivů v České republice*. Praha 1997.

slušná literatura se shoduje na tom, že pořádání a inventarizace osobního fondu je záležitost poměrně specifická, nelze vždy s určitostí předvídat charakter a typ materiálu obsaženého v osobních fondech, je tedy nutné se seznámit se životem a produkcí původce fondu, aby vytvoření pořádacího schématu odpovídalo specifické povaze příslušného osobního fondu. Pro pořádání jsem využila dostupnou literaturu, která je věnována zejména problematice osobních fondů, ale také *Metodické návody a instrukce pro zpracování archivního materiálu*²⁹⁾ a druhé opravené vydání z roku 2015 metodiky *Základní pravidla pro zpracování archiválií*³⁰⁾ v několika ohledech bylo nutné zohlednit specifičnost příslušných písemností a produktů výtvarné aktivity Leoše Kubíčka, což bylo v některých případech poměrně obtížné, protože v nezpracovaném materiálu neexistoval žádný původní ukládací systém a fond nebyl nikdy předtím pořádan.

Materiál obsažený ve fondu je různorodý, část materiálu náleží do pozůstalosti ostatních rodinných příslušníků původce fondu, jmenovitě manželky Antonie Kubíčkové,³¹⁾ dcer Věry Stivínové, roz. Kubíčkové, Stanislavy Síbrtové, roz. Kubíčkové, syna Aleše Kubíčka a vnuků Ivana Síbrta a Stanleyho Kubíčka. Písemnostem ostatních rodinných příslušníků byl vymezen prostor až sekundárně po zpracování písemné pozůstalosti původce fondu. Ve fondu se objevují posteriora vzhledem k dokumentům ostatních rodinných příslušníků, priora se neobjevuje žádná, materiály jsou datovány od roku 1902. K archivní charakteristice se z důvodu přehlednosti vyjádřím k jednotlivým oddílům zvláště v následujících podkapitolách. Číslování jednotlivých podkapitol v následujícím textu odpovídá pořádacímu schématu uvedenému na konci kapitoly.

1. Životopisný materiál

Životopisný materiál původce fondu je kvantitativně zastoupen poměrně skromně; písemnosti jsem rozdělila do sedmi oddílů v následujícím pořadí:

1. 1. *Osobní doklady*, 1. 2. *Legitimace a členské průkazy*, 1. 3. *Deníky a autobiografické záznamy*, 1. 4. *Diáře, adresáře*, 1. 5. *Doklady o zdravotním stavu původce fondu*, 1. 6. *Doklady o majetkovém stavu původce fondu*, 1. 7. *Záležitosti týkající se úmrtí a pohřbu původce fondu*.

Materiál je v jednotlivých oddílech řazen chronologicky. V regestech u příslušných inventárních čísel je určen jazyk dokumentu, který je většinou český, u ru-

kopisného materiálu je uvedeno, že se jedná o rukopis, napsáno je také přesné datum vystavení příslušných dokladů, v případě deníků a autobiografických záznamů se časové rozpětí pohybuje v rozmezí datace uvedených zápisů a denních záznamů. Na závěr regestu u každého inventárního čísla je vždy uveden počet kusů příslušného materiálu, v případě písemností, obsažených v oddílech 1. 3. *Deníky a autobiografické záznamy* a 1. 6. *Doklady o majetkovém stavu původce fondu* jsou uvedeny počty fólií.

Oddíl 1. 1. *Osobní doklady* zahrnuje doklady a písemnosti původce fondu od roku 1902, kdy mu byla vystavena pracovní knížka, až po rok 1975, do kterého je datován druhý prvopis úmrtního listu původce fondu. Oddíl 1. 2. *Legitimace a členské průkazy* představuje písemnosti dokumentující spolkovou aktivitu původce fondu a také jeho příslušnost v organizacích politického charakteru, nachází se zde členské průkazy Československé myslivecké jednoty a také Československého svazu včelařů apod. Oddíl 1. 3. *Deníky a autobiografické záznamy* soustřeďuje rukopisný materiál, který jsem se z důvodu životopisného charakteru údajů a informací v něm obsažených rozhodla přiřadit do životopisného materiálu. Celkem pět deníků představuje významný pramen pro výzkum každodennosti původce fondu, časové rozpětí záznamů a uvedených poznámek se pohybuje v letech 1913–1942. Záznamy autobiografické povahy zahrnují materiál, který vznikl postupně ke konci života původce fondu v letech 1965–1974, jedná se o vzpomínky a memoáry, ve kterých autor hodnotí a popisuje důležité události svého života. Do životopisného materiálu jsem zařadila také oddíl 1. 4. *Diáře, adresáře*, dále 1. 5. *Doklady o zdravotním stavu původce fondu*, obsahující lékařské zprávy o pobytu v lázeňském zařízení ve Velichovkách, ve kterých původce fondu v letech 1958–1962 opakovaně absolvoval léčebnou kúru. Oddíl 1. 6. *Doklady o majetkovém stavu původce fondu* koncentruje materiál vypovídající o finančním a majetkovém stavu původce fondu. V oddíle 1. 7. *Záležitosti týkající se úmrtí a pohřbu původce fondu* jsou zařazeny písemnosti vztahující se k pohřbu původce fondu. Pohřeb původce fondu vyřizovala jeho dcera Věra Stivínová, roz. Kubíčková, ale vzhledem k tomu, že tento materiál tvoří svým obsahem komplexní skupinu a vztahuje se bezprostředně k úmrtí a pohřbu původce fondu, jsem se rozhodla sestavit samotný oddíl a zařadit jej do životopisného materiálu původce fondu, nikoliv k materiálu ostatních rodinných příslušníků.

2. Korespondence

Poměrně rozsáhlé kvantitativní zastoupení písemností ve fondu představuje korespondence původce fondu. Korespondenci jsem primárně rozdělila na 2. 1. *Přijatou korespondenci* a 2. 2. *Odeslanou korespondenci*. Přijatá korespondence je rozdělena na korespondenci rodinnou, osobní, neurčenou, úřední a na kondolence, prázdné pohlednice. Rodinnou korespondenci jsem řadila dle vztahu příslušných korespondentů k původci fondu v následujícím pořadí: manželka, děti řazené od nejstaršího po nejmladšího potomka, vnuci, švagrová a synovci. Osobní korespondence je řazena dle abecedního pořádku podle příjmení odesílatelů, ne-

²⁹⁾ *Metodické návody a instrukce pro zpracování archivního materiálu*. Zvláštní příloha k SAP č. 2, 1960, s. 215–309.

³⁰⁾ M. Wanner et kol., *Základní pravidla pro zpracování archiválií*. 2. opr. a rozš. vyd. Praha 2015.

³¹⁾ V případě rodinných příslušníků uvádím také rodné příjmení, aby byla patrná příbuznost s původcem fondu. V případě Kubíčkovy manželky Antonie jsem toto řešení vynechala, protože její rodné příjmení bylo identické s jejím příjmením po svatbě. Antonie Kubíčková byla sestřenicí Leoše Kubíčka.

určená korespondence je z důvodu absence příjmení odesílatele řazena podle abecedního pořádku podle jmen odesílatelů. Úřední korespondence je rozdělena do pěti tematických celků, v rámci nichž je seřazena dle abecedního pořádku oficiálních názvů institucí a spolků. Jedná se o tyto celky: *Státní správa a samospráva, Politické organizace, Finanční ústavy, Kulturní a zájmové instituce a spolky, Ostatní – škola*. Kondolence a prázdné pohlednice tvoří samostatný oddíl, který zahrnuje rodinnými příslušníky přijatou korespondenci při příležitosti úmrtí původce fondu v roce 1974 a také 2 kusy prázdných pohlednic. V rámci každého inventárního čísla je korespondence seřazena chronologicky a je počítána na kusy jednotlivých dopisů, uveden je také počet fólií a celkový počet pohlednic. V případě nedatované korespondence je tato zařazena na konci řady dopisů u příslušného inventárního čísla. V inventárním seznamu je na nedatovanou korespondenci upozorněno u příslušných inventárních čísel, včetně počtu kusů nedatované korespondence. Regesty každého inventárního čísla zahrnují informaci o přesném časovém rozpětí příslušné korespondence, v případě, že se jedná o nedatovanou korespondenci, je uvedeno „nedatováno.“ Za časovým vymezením je určeno místo, které je v korespondenci uvedeno; jedná se buď o místo, které odesílatel napsal v záhlaví dopisu, příp. pohlednice, anebo o místo odeslání dopisu, příp. pohlednice v otisku poštovního razítka. Na závěr každého regestu je uveden počet kusů korespondence, fólií a počtu kusů pohlednic. V regestech inventárních čísel úřední korespondence se nachází stručný popis obsahu korespondence.

V rámci 2. 1. 1. *Rodinné korespondence* byl nejproduktivnější písemný kontakt původce fondu realizován s jeho synem Alešem Kubíčkem, který v roce 1949 emigroval do zahraničí, tudíž frekvence vzájemné korespondenční výměny byla častá, zahrnutý jsou dopisy z let 1955–1974. Členění této korespondence bylo původně uloženo v devíti svazcích,³²⁾ které bylo nutné roztrždit a seřadit ve vzestupné chronologické řadě. Korespondence je uchována v obálkách; v některých z nich se nachází jednotlivé fotografie Aleše Kubíčka, jeho manželky Marty Kubíčkové a jejich syna Stanleyho Kubíčka. Vzhledem k tomu, že tyto fotografie představují kompaktní součást této korespondence, často s explicitním odkazem na odeslané fotografie v příslušném dopisu, rozhodla jsem se tyto fotografie ponechat v původním zařazení v této korespondenci. Počet kusů fotografií je uveden v regestu příslušného inventárního čísla. Početně nezanedbatelnou část korespondence tvoří také dopisy s dcerami původce fondu Věrou Stivínovou, roz. Kubíčkovou a Stanislavou Sibrťovou, roz. Kubíčkovou. 2. 1. 2. *Osobní korespondence* zahrnuje dopisy s přáteli a známými původce fondu, rozsáhlý celek tvoří korespondence s Janem Balekou, jež čítá 71 kusů dopisů, a také s Jiřím Ledererem, která zahrnuje 46 kusů

³²⁾ Korespondence obsažena v těchto svazcích: I. (1955–1959), II. (1959–1964), III. (1964–1966), IV. (1966–1968), V. (1968–1970), VI. (1970–1972), VII. (1972–1973), VIII. (1973–1974), IX. (nedatovaná blahopřání, pohlednice).

dopisů. 2. 1. 4. *Úřední korespondence* není kvantitativně rozsáhlá, obsahově se jedná především o blahopřání k narozeninám a životnímu jubileu původce fondu od příslušných úřadů a institucí, ale také o korespondenci ohledně pořádání výstav. Oddíl 2. 1. 5. *Kondolence, prázdné pohlednice* zahrnuje jednak kondolence k úmrtí původce fondu, ale také poděkování za přijetí kondolence, dále 6 kusů vizitek se jménem Leoš Kubíček a 21 kusů jmenovek se jménem Leoš Kubíček.

Odeslaná korespondence se ve fondu objevuje pouze v podobě konceptů, kterých se zachovalo pouze 6 kusů. 3 kusy konceptů původce fondu jsem se rozhodla nezačlenit do tohoto oddílu, ale zařadit z důvodu jejich obsahové i chronologické kontinuity do přijaté korespondence. Na příslušné koncepty je upozorněno také v regestech jednotlivých inventárních čísel v inventárním seznamu.

3. *Materiál vzniklý z činnosti původce fondu*

Významným a badatelsky výtěžným oddílem fondu je 3. *Materiál vzniklý z činnosti původce fondu*. Vzhledem k umělecké aktivitě původce fondu se v tomto oddíle objevuje jeho výtvarná produkce. Materiál vzniklý z činnosti původce fondu je členěn do čtyř oddílů; první oddíl zahrnuje 3. 1. *Skicáky a náčrtníky*. Skicáky a náčrtníky jsou seřazeny chronologicky, v případě nedatovaných skicáků a náčrtníků jsem navrhla přibližnou dataci s ohledem na vývoj malířského rukopisu původce fondu vysledovaný z celkového kontextu jeho umělecké tvorby, ale také na náměty, které jsou v příslušných skicácích a náčrtnících zobrazeny, a zařadila jsem je na konec oddílu opět chronologicky dle pořadí odhadované datace. Materiál tvoří jednotlivé sešity, které obsahují náčrty, kresby z cest, námětově jsou velmi variabilní. V regestech u inventárních čísel je uveden popis zobrazených námětů a také užití příslušné malířské techniky v následujícím pořadí: tužka, pastelka, akvarel, perokresba, uhel, pastel. Na konci regestu je uveden počet kusů v případě kreseb a maleb v rámci tematického celku, v případě skicáků a náčrtníků je určen počet fólií.

Dalším oddílem jsou 3. 2. *Umělecké kresby a malby*, které byly v rámci původního řazení naskládány ve dvou papírových složkách, toto řazení ale neprojevovalo znaky vnitřního systému. První složka s kresbami byla datována rokem 1936, ale kresby v ní obsažené nebyly časově určeny tímto rokem. Dá se předpokládat provizorní řešení původce fondu, který tak část svých kreseb uložil do příslušné složky bez jakéhokoliv ohledu na logiku a strukturu řazení kreseb. Jedna kresba byla produktem dcery původce fondu Věry Stivínové, roz. Kubíčkové, z tohoto důvodu byla tato kresba přiřazena do oddílu 7. 2. *Věra Stivínová, roz. Kubíčková*. Druhá složka, ve které byly původně obsaženy kresby původce fondu, byla nadepsána jménem „Stáňa Kubíčková“, což je jméno dcery původce fondu Stanislavy Sibrťové, roz. Kubíčkové. Opět se dá předpokládat jakési dočasné řešení uložení příslušného materiálu buď původcem fondu, anebo ostatními rodinnými příslušníky, bylo tudíž nutné vymyslet nové řešení řazení jednotlivých kreseb. Kresby jsou děleny a řazeny tematicky podle zobrazených námětů, oddíl jsem rozdělila do dvou skupin: 3. 2. 1. *Lidé* a 3. 2. 2. *Příroda*. Oddíl 3. 2. 1. *Lidé* zahrnuje tematické celky

Portréty, Akty – studie postav, Pracovní aktivity lidí na venkově, Tanec. Oddíl 3. 2. 2. *Příroda* zahrnuje tematické celky *Krajina* a *Květiny*.

Materiál vzniklý z činnosti původce fondu obsahuje mimo výtvarných počinů také rukopisy literární povahy, které ale tvoří spíše výjimku v tomto fondu. Jeden rukopis, který se zachoval, představuje přání k narozeninám, které je dedikováno vnukovi Ivanovi Sírtovi k oslavě jeho druhých narozenin. Z rozboru rukopisu je ovšem patrné, že původce fondu se podílel pouze na ilustrační dokumentaci rukopisu, protože průvodní text je psán manželkou původce fondu Antonií Kubíčkovou. Poslední oddíl 3. 4. tvoří *Zápisníky, výpisky z odborné literatury, odborná práce*. Tento oddíl zahrnuje rukopisný materiál, který koncentruje poznatky vědecké povahy, jedná se o zápisky z přednášek, pravděpodobně z doby studia původce fondu na Umělecké průmyslové škole v Praze, zajímavým pramenem je rovněž patronátní práce. Jedná se o sešit s poznámkami z roku 1949, kdy Leoše Kubíček působil jako výtvarný patron okresu Žamberk a náplní této funkce byla kontrola a zhodnocení stavu umění a uměleckého vzdělání lidí ve zmíněném okresu. Součástí této patronátní práce je také 16 ff. zápisků psaných na jednotlivých listech, 5 ff. poukázek sloužících jako náhrada výdajů v souvislosti s cestováním při výkonu této funkce, dále 14 ff. úředních pověření od Svazu československých spisovatelů vzhledem k výkonu funkce patrona okresu Žamberk a také 3 kusy tabulek se jmény obcí nacházejících se v okresu Žamberk. Tyto písemnosti byly založeny v patronátní práci a po jejich prohlédnutí jsem zhodnotila, že je lepší ponechat je jako celek u patronátní práce s ohledem na úzkou významovou souvislost těchto materiálů s patronátní prací.

4. Materiál z veřejné činnosti původce fondu

Oddíl 4. *Materiál z veřejné činnosti původce fondu* představuje především písemnosti dokumentární povahy, ve kterém se nachází katalogy a podklady k jednotlivým výstavám původce fondu. Materiál původně nevykazoval žádnou snahu o systematizaci nebo znaky vnitřního systému, bylo nutné sestavit novou strukturu řazení materiálu. Písemnosti jsou řazeny do tří oddílů: 4. 1. *Materiál k nerealizovaným uměleckým počinům*, 4. 2. *Materiál k výstavní činnosti původce fondu*, 4. 3. *Přednášky a veřejná vystoupení*.

První část zahrnuje 4. 1. *Materiál k nerealizovaným uměleckým počinům*. Do tohoto oddílu jsem zařadila 4 kusy návrhů na pomníky, které nebyly stavebně realizovány, zůstaly tedy zachovány pouze ve formě náčrtů a uměleckých návrhů. Další oddíl 4. 2. *Materiál k výstavní činnosti původce fondu* je kvantitou písemností mnohem intenzivněji zastoupen a zároveň se jedná o oddíl, který umožní badateli vytvořit si představu o výstavní činnosti původce fondu a také o expozici v ateliéru v Pěčíně, ve kterém sochař pobýval a tvořil. Devět oddílů je řazeno chronologicky dle jednotlivých realizovaných výstav v následujícím pořadí: 4. 2. 1. *Žamberk 1914*, 4. 2. 2. *Hradec Králové 1943*, 4. 2. 3. *Rychnov nad Kněžnou 1947*, 4. 2. 4. *Rychnov nad Kněžnou 1957*, 4. 2. 5. *Rychnov nad Kněžnou 1967*, 4. 2. 6. *Kostelec nad Orlicí 1977*, 4. 2. 7. *Rychnov nad Kněžnou 1978*, 4. 2. 8. *Rychnov nad Kněžnou a Hradec Králové*

1987, 4. 2. 9. *Expozice – ateliér v Pěčíně*. Písemnosti v těchto oddílech jsem řadila dle následujícího kritéria: primární zastoupení mají katalogy (nejdříve rukopisné, až poté tištěné povahy), dále památné knihy a knihy pro návštěvníky výstav, slohové práce děti k výstavám, seznamy cen vystavovaných děl, pozvánky na výstavy, proslovy k zahájení výstav, průvodci k výstavám a plakáty. Toto hledisko bylo zvoleno tak, aby řazení písemností funkčně odpovídalo průběhu jednotlivých výstav. Počet písemností u jednotlivých výstav se liší stejně tak jako různorodost typů zachovaného materiálu. V oddílu 4. 2. 9. *Expozice – ateliér v Pěčíně* se nachází písemnosti, které odpovídají expozici v pěčínském ateliéru, konkrétně se jedná o knihu pro návštěvníky a opisy prací žáků Zemědělské technické školy, kteří ateliér navštívili a své dojmy sepsali písemně. Položka *Pamětní kniha katalogů, doplněno o novinové výstřižky* je zařazena na konec tohoto oddílu, jedná se o pamětní knihu, která pravděpodobně vznikla po smrti původce fondu a která obsahuje nalepené katalogy a novinové články z realizovaných výstav Leoše Kubíčka. Zhotovitel této knihy je neznámý a vzhledem k jejímu obecnému a sumarizujícímu charakteru byla zařazena do oddílu 4. 2. 9. *Expozice – ateliér v Pěčíně*.

5. Ilustrační materiál

Oddíl 5. *Ilustrační materiál* je kvantitativně velmi rozsáhlý. Tento oddíl je dělen následovně: 5. 1. *Fotografický materiál*, 5. 2. *Upomínky od rodiny a přátel*, 5. 3. *Noviny a novinové ústřižky o životě a činnosti původce fondu*, 5. 4. *Ostatní materiál nashromážděný původcem fondu*.

Oddíl 5. 1. *Fotografický materiál* tvoří poměrně rozsáhlou část celého fondu. Původní členění a řazení fotografického materiálu neexistovalo, jednotlivé fotografie byly bez ohledu na jakoukoliv vnitřní logiku, strukturu či náznaky snahy o systematizaci shromážděny dohromady; po delší úvaze bylo zvoleno věcné dělení fotografického materiálu primárně dle vnější formy a v rámci příslušných oddílů bylo zvoleno řazení dle zobrazovaných námětů. Fotografický materiál je primárně rozdělen dle vnější formy na 5. 1. 1. *Fotoalba*, 5. 1. 2. *Fotografie*, 5. 1. 3. *Svitkový film a kinofilm*, 5. 1. 4. *Fotografické desky*, 5. 1. 5. *Matrice pro tisk* a 5. 1. 6. *Krátkometrážní film*. Pořádání tohoto oddílu bylo poměrně nesnadné vzhledem k tomu, že některé fotografie, osoby a místa zobrazená na fotografiích bylo obtížné či dokonce nemožné identifikovat. Na tomto místě bych ráda zdůraznila důležitost a přínosnost porady s Mgr. Věrou Slavíkovou, vedoucí bakalářské práce, z níž tento text vychází, a také s vnukem původce fondu Ivanem Sírtem a pravnučky původce fondu Radovanem Sírtem a Jiřím Bukovinským,³³⁾ kteří mi pomohli řadu fotografií identifikovat a určit.

³³⁾ Součástí výzkumu života a díla Leoše Kubíčka jako podkladu pro kapitolu o dějinách původce fondu bylo studium veškerých pramenů obsažených v osobním fondu. Sekundárně jsem spolupracovala také s pozůstalými původci fondu, na základě metody orální historie jsem s nimi vedla roz-

První oddíl 5. 1. 1. *Fotoalba* obsahuje 5 kusů fotoalb. Jedná se o komplexní fotoalba a soubory fotografické dokumentace, které prostřednictvím fotografického materiálu dokumentují život a dílo původce fondu. Řazení fotoalb je věcné, nejdříve jsem seřadila fotoalba k životu původce fondu, dále fotoalba s fotografiemi umělecké činnosti a výstavami původce fondu. U každého fotoalba je v registru příslušného inventárního čísla v inventárním seznamu uveden počet jednotlivých fotografií v každém albu a počet folií ve fotoalbu.

Oddíl 5. 1. 2. *Fotografie* obsahuje skupiny fotografií, které jsou členěny tematicky dle zobrazovaných námětů. V registru inventárních čísel je uveden stručný popis námětu fotografií, případně jsou uvedena jména fotografů, pokud jsou tyto informace zaznamenány na zadní straně fotografií. V registru jsou zaznamenány rozměry šířky a výšky nejmenší a největší fotografie, také je určen počet kusů fotografií. Oddíl 5. 1. 2. 1. *Fotografie samotného původce fondu* představuje fotografie, na kterých je zachycen pouze původce fondu. Výjimku tvoří fotografie s bratrem Josefem, která je datována rokem 1908, a tvoří v souboru celého fotografického materiálu také vzhledem ke svému stáří unikát. Do tohoto oddílu jsou zařazeny také fotografie z pohřbu původce fondu, tvořící věcný celek v rámci fotografické dokumentace. Oddíl 5. 1. 2. 2. *Fotografie sochařských děl a plastik původce fondu* obsahuje fotografie sochařských děl a plastik zhotovených původcem fondu. V tomto oddíle jsou fotografie seřazeny chronologicky podle doby zhotovení sochařských děl a plastik, které fotografie zobrazuje, bez ohledu na dobu jejich pořízení. Pozoruhodnou fotografickou dokumentaci obsahuje inv. č. 322. Jedná se o fotografie z doby pobytu původce fondu v Kaposzváru, tento celek zahrnuje 40 kusů fotografií z vojenského prostředí v Kaposzváru, ale také z místního ateliéru, ve kterém původce fondu tvořil. Další skupiny fotografií v tomto oddílu řadí umělecké počiny původce fondu chronologicky, a to v následujícím pořadí (každé položce náleží příslušné inventární číslo): *Fotografie děl původce fondu z let 1914–1917*, *Fotografie děl původce fondu z dvacátých let 20. století*, *Fotografie děl původce fondu z třicátých let 20. století*, *Fotografie děl původce fondu ze čtyřicátých let 20. století*, *Fotografie děl původce fondu z padesátých let 20. století*, *Fotografie děl původce fondu z šedesátých let 20. století* a *Fotografie časově neurčených děl původce fondu*. Do jednotlivých oddílů jsem zařadila fotografie příslušných uměleckých děl dle doby jejich vzniku bez ohledu na dobu vzniku fotografie a na její formát; rozdělení jednotlivých skupin je vymezeno příslušnými desetiletími. V registru inventárních čísel v inventárním seznamu jsem jmenovitě uvedla názvy jednotlivých děl v chronologickém pořadí dle doby jejich vzniku s určením příslušného počtu kusů fotografií. Na závěr jsem zaznamenala rozměry šířky a výšky nejmenší a nej-

sáhlé rozhovory, které mi pomohly doplnit mezerovitost mých poznatků. Pomocí analýzy a komparace obou přístupů vznikla dílčí kapitola v inventáři, která zahrnuje komplexní shrnutí poznatků o životě a díle Leoše Kubíčka s ohledem na dostupnost pramenů a z nich výtěžitelných údajů.

větší fotografie a celkový počet kusů fotografií v příslušném tematickém celku. *Fotografie časově neurčených děl původce fondu* zahrnuje fotografie děl, která i po mnou provedené komparaci s dostupnými katalogy z výstav původce fondu nebylo možné identifikovat, ani časově zařadit. Pro tyto fotografie jsem utvořila samostatný celek. Oddíl 5. 1. 2. 3. *Fotografie rodiny a přátel původce fondu* obsahuje fotografie, na kterých je vyobrazen původce fondu s rodinou a dětmi, ale také se zde nachází fotografie, na kterých jsou přátelé a děti původce fondu zobrazeny samostatně. Tento oddíl obsahuje tyto celky fotografií: *Leoš Kubíček s rodinou*, *Děti Leoše Kubíčka*, *Leoš Kubíček s přáteli*, *Leoš Kubíček s přáteli – ateliér*, *Portréty přátel Leoše Kubíčka*, *Děti a Neurčení lidé z přátelského okolí Leoše Kubíčka*. Oddíl 5. 1. 2. 4. *Fotografie výstav, expozic a veřejné činnosti původce fondu* obsahuje tyto skupiny fotografických celků: *Výstavní činnost a expozice*, *Předání řádu za vynikající práci*. 5. 1. 2. 5. *Lokality* obsahují fotografie míst a staveb, případně přírodních scenérií, která jsou opět dělena tematicky a podle identifikace příslušných míst. Část 5. 1. 2. 6. *Ostatní* tvoří čtyři skupiny fotografií, které z hlediska jejich specifického charakteru v zobrazovaném námětu nebylo možné zařadit do výše uvedených oddílů.

Součástí fotografického materiálu osobního fondu Leoše Kubíčka je také oddíl 5. 1. 3. *Svitkový film a kinofilm*, který je rozdělen podle příslušných formátů na 5. 1. 3. 1. *Svitkový film*, který disponuje formátem 6 x 6 cm, a 5. 1. 3. 2. *Kinofilm*, který má formát 2,5 x 3,5 cm. V registru inventárních čísel je uveden počet jednotlivých negativních snímků.

Významnou a zajímavou součástí fondu tvoří oddíl 5. 1. 4. *Fotografické desky*. V rámci řazení fotografických desek, které jsou opatřeny světlocitlivou vrstvou, jsem respektovala původní systém, který pravděpodobně vytvořil původce fondu. Jednotlivé fotografické desky jsou seřazeny v šestnácti papírových pouzdech určených primárně pro tyto desky, uvnitř těchto pouzder jsou vloženy lístky se stručnými popisy a názvy námětů jednotlivých fotografických desek; autorem těchto lístků je původce fondu. V případě, že lístek přiložený k příslušné fotografické desce absentoval, jsem navrhla a uvedla alternativní popis pro příslušnou fotografickou desku a zaznamenala jsem ji do registru příslušného inventárního čísla. Do registru příslušných inventárních čísel v inventárním seznamu jsem uvedla pořadí jednotlivých názvů fotografických desek, včetně počtu kusů, určeny jsou také rozměry fotografických desek, které ve většině případů představují formát 13 x 18 cm.

Samostatný oddíl tvoří 5. 1. 5. *Matrice pro tisk*, kde jsou zařazeny 2 kusy tiskových matic, na nichž je vyobrazen původce fondu a jeho plastika Hrabačka.

Poslední část 5. 1. 6. *Krátkometrážní film* představuje 1 kus filmu na fotografii o šířce snímku 8 mm.

Do oddílu 5. *Ilustrační materiál* jsem mimo obsáhlou a různorodou fotografickou dokumentaci zařadila také tyto části: 5. 2. *Upomínky od rodiny a přátel*, 5. 3. *Noviny a novinové výstřižky o životě a činnosti původce fondu*, 5. 4. *Ostatní materiál nashromážděný původcem fondu*.

Část 5. 2. *Upomínky od rodiny a přátel* tvoří písemnosti věnované památce původce fondu. Jedná se o drobné literární poetické útvary, které byly původci fondu dedikovány jeho rodinou a přáteli. Materiál v tomto oddílu je řazen primárně s ohledem na rodinné příslušníky, sekundárně na přátele původce fondu, kteří jsou řazeni dle abecedního pořádku podle jejich příjmení; 1 kus torza anonymního rukopisu je zařazen na konci. V regestu u příslušných inventárních čísel je uvedena informace o jazykovém provedení materiálu, o jeho rukopisné či strojopisné podobě, dále je uveden název, datace a počet příslušných kusů a folií.

Oddíl 5. 2. *Noviny a novinové výstřižky o životě a činnosti původce fondu* je sestaven z novinových výstřižků, které obsahují informace o životě a díle Leoše Kubíčka. Tyto výstřižky jsou řazeny chronologicky, na závěr jsou zařazeny časově neurčené výstřižky a torza, která nebylo možné určit. V regestu příslušných inventárních čísel je uvedeno jazykové provedení, ročník či číslo periodika, datace a počet příslušných kusů a folií.

Oddíl 5. 4. *Ostatní materiál nashromážděný původcem fondu* tvoří obsahově variabilní písemnosti, jedná se o materiál ilustračního charakteru, který se zahrnuje tyto části: 5. 4. 1. *Autorské výstavy*, 5. 4. 2. *Ostatní výstavy*, 5. 4. 3. *Organizační stanovy*, 5. 4. 4. *Obrazový materiál*, 5. 4. 5. *Průvodci*, 5. 4. 6. *Periodika*.

Oddíl 5. 4. 1. *Autorské výstavy* obsahuje písemnosti k výstavám ostatních umělců, kteří se často pohybovali v blízkosti Leoše Kubíčka. Materiál v tomto oddíle je řazen dle abecedního pořádku podle příjmení autorů výstav. V regestech příslušných inventárních čísel je uvedeno jazykové provedení, stručný popis obsažených produktů a počet kusů, v případě, že se jedná o kvantitativně rozsáhlý soubor, jsou uvedeny také počty folií.

Oddíl 5. 4. 2. *Ostatní výstavy* obsahuje písemnosti k výstavám, které mají obecný charakter; nejedná se tedy o výstavy zasvěcené tvorbě jednoho autora, jejich náplní je tematická stejnorodost výstav. Materiál v tomto oddíle je řazen dle chronologického pořadí data konání výstav, případně názvů institucí, které pořádaly příslušné výstavy. V regestech příslušných inventárních čísel je určeno jazykové provedení, stručný popis obsažených dokumentů a počet kusů.

Oddíl 5. 4. 3. *Organizační stanovy* obsahuje materiál, který je řazen chronologicky dle doby vzniku a vydání jednotlivých stanov. V regestech u inventárních čísel je uvedeno jazykové provedení a počet kusů.

Oddíl 5. 4. 4. *Obrazový materiál* tvoří pamětní knížky, které jsou seřazeny chronologicky dle doby vzniku a vydání jednotlivých knížek. V regestu u inventárních čísel je uvedeno jazykové provedení, stručný popis pamětní knížky a počet kusů.

Oddíl 5. 4. 5. *Průvodci* zahrnuje materiál sloužící jako průvodní příručky pro turisty, které jsou řazeny chronologicky dle doby vzniku a vydání jednotlivých průvodců. V regestu u inventárních čísel je uvedeno jazykové provedení a počet kusů.

Oddíl 5. 4. 6. *Periodika* koncentruje bibliografické přílohy, materiál je chronologicky dle data vydání periodik, případně bibliografických příloh. V regestu inventárních čísel je uvedeno jazykové provedení, stručný popis periodika a počet kusů.

6. Varia

Oddíl 6. *Varia* obsahuje předměty trojrozměrné povahy. Tento oddíl je podle věcného hlediska rozdělen na tyto oddíly: 6. 1. *Medaile a řády*, 6. 2. *Kovový reliéf* a 6. 3. *Ostatní*.

Oddíl 6. 1. *Medaile a řády* zahrnuje materiál, který je seřazený dle abecedního pořádku dle názvu příslušných předmětů a ocenění. V regestu u inventárních čísel je uveden popis předmětu a počet kusů.

Oddíl 6. 2. *Kovový reliéf* představuje pouze jeden kus kovového reliéfu s vyobrazením portrétu původce fondu, jehož autorem je Jiří Kolářský. V regestu u inventárních čísel je zaznamenán popis předmětu a počet kusů.

Oddíl 6. 3. *Ostatní* obsahuje brýle a sadu karet Kanasta. V regestu u inventárních čísel je uveden popis předmětu a počet kusů.

7. Ostatní rodinní příslušníci

Další součástí osobního fondu jsou také, jak jsem již uvedla výše, písemnosti ostatních rodinných příslušníků. Pro řazení jednotlivých příslušníků jsem použila schéma: manželka, děti řazeny od nejstaršího potomka po nejmladšího potomka a vnuci. Rozdělení tohoto oddílu je tedy následující: 7. 1. *Antonie Kubíčková*, 7. 2. *Věra Stivínová, roz. Kubíčková*, 7. 3. *Stanislava Síbrtová, roz. Kubíčková*, 7. 4. *Aleš Kubíček*, 7. 5. *Ivan Síbrt*, 7. 6. *Stanley Kubíček*. Materiál jednotlivých rodinných příslušníků je kvantitativně méně rozsáhlý, zahrnuje především korespondenci, ale objevují se zde také fotografie, v menší míře také životopisný materiál a materiál vzniklý z činnosti rodinných příslušníků. Materiál patřící do těchto oddílů k příslušným rodinným příslušníkům jsem dělila podle stejných kritérií a schémat jako v případě řazení písemností původce fondu. Vzhledem k této skutečnosti považuji rozepisování struktury řazení za duplicitní a redundantní, omezím se tedy na základní charakteristiku písemností jednotlivých oddílů.

Oddíl 7. 1. *Antonie Kubíčková* představuje písemný materiál manželky původce fondu, jejíž písemnou pozůstalost jsem rozdělila do tří oddílů, a to na 7. 1. 1. *Životopisný materiál*, 7. 1. 2. *Korespondenci* a 7. 1. 3. *Materiál vzniklý z činnosti rodinného příslušníka*. Zajímavou součástí písemností je korespondence s původcem fondu Leošem Kubíčkem. Tato korespondence z let 1907–1936 zahrnuje 76 kusů dopisů. Je zajímavým pramenem k poznání života Leoše Kubíčka z doby jeho cestování v zahraničí, ale i z pobytu u Tomáše Garriquee Masaryka v Židlochovicích.

Oddíl 7. 2. *Věra Stivínová, roz. Kubíčková* představuje celek písemností prvorozené dcery původce fondu. V tomto případě jsem vyčlenila písemnosti do čtyř oddílů na 7. 2. 1. *Životopisný materiál*, 7. 2. 2. *Korespondenci*, 7. 2. 3. *Materiál vzniklý z činnosti rodinného příslušníka*, 7. 2. 4. *Fotografický materiál*. Velkou část písemností Věry Stivínové, roz. Kubíčkové představují zápisky a sešity z doby vysokoškolského studia. Nejzajímavější materiál tvoří podklady a korespondence ohledně výstavních záležitostí původce fondu Leoše Kubíčka, které spolu s její sestrou Stanislavou Síbrtovou, roz. Kubíčkovou vyřizovala. Badatel tak získá představu o aktivitě obou sester v péči o dílo a odkaz jejich otce.

Oddíl 7. 3. *Stanislava Sibrťová, roz. Kubíčková* zahrnuje materiál, který je dělen na 7. 3. 1. *Korespondenci*, 7. 3. 2. *Materiál vzniklý z činnosti rodinného příslušníka* a také na 7. 3. 3. *Fotografický materiál*, který zahrnuje tři kompaktní soubory fotografií, které byly původně uchovány ve třech jednotlivých obálkách. Jedná se o skupiny fotografií, které jsou rozděleny tematicky, a doba jejich vzniku je vymezena lety 1977–1980, jedná se o dobu po smrti původce fondu.

Oddíl 7. 4. *Aleš Kubíček* zahrnuje pouze 7. 4. 1. *Korespondence* a 7. 4. 2. *Fotografický materiál*. Původně byla korespondence seřazena v šanonu, jednalo se o soubor přijaté korespondence a také 2 kusů dopisů odeslané korespondence, který byl řazen chronologicky vzestupně po jednotlivých rocích a zahrnoval korespondenci z let 1934–1949. Korespondence v šanonu byla pravděpodobně uspořádána matkou Aleše Kubíčka Antonií Kubíčkovou. Jedná se o zajímavý pramen vypovídající o životě Aleše Kubíčka před jeho emigrací v roce 1949. Abych zachovala kontinuitu s řazením korespondence původce fondu a ostatních rodinných příslušníků, rozdělila jsem korespondenci v tomto šanonu dle stejných a výše uvedených kritérií na přijatou a odeslanou korespondenci. Přijátá korespondence je dělena na rodinnou, osobní, neurčenou a úřední korespondenci, kterou jsem vzhledem k malému kvantitativnímu zastoupení o počtu 3 kusů dopisů nečlenila již dále dle tematických kritérií. Odeslaná korespondence zahrnuje 1 kus dopisu neurčené korespondence a 1 kus dopisu úřední korespondence. 7. 4. 2. *Fotografický materiál* obsahuje 27 kusů fotografií Aleše Kubíčka, jeho manželky Marty Kubíčkové a jejich syna Stanleyho Kubíčka. Tyto fotografie byly uloženy jako komplexní soubor v obálce, obsahují na zadní straně fotografií popisky a komentáře k příslušným fotografiím.

Oddíl 7. 5. *Ivan Sibrť*, vnuk původce fondu, zahrnuje pouze 1 kus dopisu přijaté korespondence. Oddíl 7. 6. *Stanley Kubíček*, vnuk původce fondu, zachovává pouze 1 kus kresby portrétu Leoše Kubíčka, který jsem zařadila do oddílu 7. 6. 1. *Materiál vzniklý z činnosti rodinného příslušníka*.

Pořádací schéma fondu

1. Životopisný materiál
 - 1.1. Osobní doklady
 - 1.2. Legitimace a členské průkazy
 - 1.2.1. Politické organizace
 - 1.2.2. Spolková činnost
 - 1.3. Deníky a autobiografické záznamy
 - 1.3.1. Deníky
 - 1.3.2. Záznamy autobiografické povahy
 - 1.4. Diáře, adresáře
 - 1.5. Doklady o zdravotním stavu původce fondu
 - 1.6. Doklady o majetkovém stavu původce fondu
 - 1.6.1. Majetková přiznání, výkazy
 - 1.6.2. Vkladní knížky

- 1.6.3. Zápisky účtů, výdajů
- 1.6.4. Stvrzenky, podací lístky, výplatnice
- 1.7. Záležitosti týkající se úmrtí a pohřbu původce fondu
2. Korespondence
 - 2.1. Přijátá korespondence
 - 2.1.1. Rodinná korespondence
 - 2.1.2. Osobní korespondence
 - 2.1.3. Neurčená korespondence
 - 2.1.4. Úřední korespondence
 - 2.1.4.1. Státní správa a samospráva
 - 2.1.4.2. Politické organizace
 - 2.1.4.3. Finanční ústavy
 - 2.1.4.4. Kulturní a zájmové instituce a spolky
 - 2.1.4.5. Ostatní – škola
 - 2.1.5. Kondolence, prázdné pohlednice
 - 2.2. Odeslaná korespondence
 - 2.2.1. Koncepty
3. Materiál vzniklý z činnosti původce fondu
 - 3.1. Skicáky a náčrtníky
 - 3.2. Umělecké kresby a malby
 - 3.2.1. Lidé
 - 3.2.2. Příroda
 - 3.3. Rukopisy
 - 3.4. Zapisníky, výpisky z odborné literatury, odborná práce
4. Materiál z veřejné činnosti původce fondu
 - 4.1. Materiál k nerealizovaným uměleckým počinům
 - 4.2. Materiál k výstavní činnosti původce fondu
 - 4.2.1. Žamberk 1914
 - 4.2.2. Hradec Králové 1943
 - 4.2.3. Rychnov nad Kněžnou 1947
 - 4.2.4. Rychnov nad Kněžnou 1957
 - 4.2.5. Rychnov nad Kněžnou 1967
 - 4.2.6. Kostelec nad Orlicí 1977
 - 4.2.7. Rychnov nad Kněžnou 1978
 - 4.2.8. Rychnov nad Kněžnou a Hradec Králové 1987
 - 4.2.9. Expozice – ateliér v Pěčíně
 - 4.3. Přednášky a veřejná vystoupení
5. Ilustrační materiál
 - 5.1. Fotografický materiál
 - 5.1.1. Fotoalba
 - 5.1.2. Fotografie
 - 5.1.2.1. Fotografie samotného původce fondu
 - 5.1.2.2. Fotografie sochařských děl a plastik původce fondu

- 5.1.2.3. Fotografie rodiny a přátel původce fondu
- 5.1.2.4. Fotografie výstav, expozic a veřejné činnosti původce fondu
- 5.1.2.5. Lokality
- 5.1.2.6. Ostatní
- 5.1.3. Svitkový film a kinofilm
- 5.1.3.1. Svitkový film
- 5.1.3.2. Kinofilm
- 5.1.4. Fotografické desky
- 5.1.5. Matrice pro tisk
- 5.1.6. Krátkometrážní film
- 5.2. Upomínky od rodiny a přátel
- 5.3. Noviny a novinové výstřižky o životě a činnosti původce fondu
- 5.4. Ostatní materiál nashromážděný původcem fondu
- 5.4.1. Autorské výstavy
- 5.4.2. Ostatní výstavy
- 5.4.3. Organizační stanovy
- 5.4.4. Obrazový materiál
- 5.4.5. Průvodci
- 5.4.6. Periodika
- 6. Varia
- 6.1. Medaile a řády
- 6.2. Kovový reliéf
- 6.3. Ostatní
- 7. Ostatní rodinní příslušníci
- 7.1. Antonie Kubíčková
- 7.1.1. Životopisný materiál
- 7.1.2. Korespondence
- 7.1.2.1. Přijatá korespondence
- 7.1.2.1.1. Rodinná korespondence
- 7.1.2.2. Odeslaná korespondence
- 7.1.3. Materiál vzniklý z činnosti rodinného příslušníka
- 7.2. Stivínová Věra, roz. Kubíčková
- 7.2.1. Životopisný materiál
- 7.2.1.1. Doklady o majetkovém stavu rodinného příslušníka
- 7.2.1.1.1. Stvrzenky
- 7.2.1.1.2. Nákupní legitimace
- 7.2.2. Korespondence
- 7.2.2.1. Přijatá korespondence
- 7.2.2.1.1. Rodinná korespondence
- 7.2.2.1.2. Osobní korespondence
- 7.2.2.1.3. Neurčená korespondence
- 7.2.3. Materiál vzniklý z činnosti rodinného příslušníka

- 7.2.3.1. Literární činnost
- 7.2.3.2. Malby
- 7.2.3.3. Péče o dílo původce fondu
- 7.2.3.4. Sešity, zápisky z vysoké školy
- 7.2.4. Fotografický materiál
- 7.3. Síbrtová Stanislava, roz. Kubíčková
- 7.3.1. Korespondence
- 7.3.1.1. Přijatá korespondence
- 7.3.1.1.1. Rodinná korespondence
- 7.3.1.1.2. Osobní korespondence
- 7.3.1.1.3. Neurčená korespondence
- 7.3.2. Materiál vzniklý z činnosti rodinného příslušníka
- 7.3.3. Fotografický materiál
- 7.4. Kubíček, Aleš
- 7.4.1. Korespondence
- 7.4.1.1. Přijatá korespondence
- 7.4.1.1.1. Rodinná korespondence
- 7.4.1.1.2. Osobní korespondence
- 7.4.1.1.3. Neurčená korespondence
- 7.4.1.1.4. Úřední korespondence
- 7.4.1.2. Odeslaná korespondence
- 7.4.1.2.1. Neurčená korespondence
- 7.4.1.2.2. Úřední korespondence
- 7.4.2. Fotografický materiál
- 7.5. Síbrt, Ivan
- 7.5.1. Korespondence
- 7.5.1.1. Přijatá korespondence
- 7.5.1.1.1. Rodinná korespondence
- 7.6. Kubíček, Stanley
- 7.6.1. Materiál vzniklý z činnosti rodinného příslušníka

ZÁVĚR

Cílem předkládané studie bylo poukázat na to, jakým způsobem lze postupovat při pořádání a inventarizaci osobního fondu. Jak již bylo uvedeno výše, k dané problematice byla publikována řada studií a metodických návodů, které je nezbytné využít jako podklad při práci s osobním fondem. Materiál obsažený v osobním fondu je různorodého charakteru a dochované písemnosti se mnohdy nedají předem přesně předvídat, což je úkol, se kterým se musí archivář vypořádat tak, aby vyhověl normujícím kritériím obsaženým v metodických návodech, ale také aby respektoval specifickou daného fondu s ohledem na životní osudy a dílo původce fondu. Právě ona „individualita“ a nepředvídatelnost jednotlivých písemností je

často největším úskalím při zpracovávání osobních fondů. Mou snahou bylo poukázat na archivní charakteristiku fondu Leoše Kubíčka, jehož pořádací schéma bylo nutné nově vytvořit, jelikož původní materiál ve fondu nevykazoval známky vnitřní struktury. V analýze postupů a způsobů užitých při práci na fondu rozepisuji jednotlivá kritéria pořádání s ohledem na vztah materiálů k životu původce fondu, ale zejména k jeho výtvarné tvorbě. Úvodní slovo k životu Leoše Kubíčka v této studii vykazuje pouze stručný a informativní charakter, jeho ambicí bylo poukázat na význam jeho osobnosti, který se projevil především v regionálním měřítku; jeho výtvarná a sochařská činnost se projevuje také v tematické rovině v oblasti v okolí Pěčína a Rybné nad Zdobnicí, jeho plastiky jsou zahrnuty do inventářů místních institucí a tvoří nedílnou součást koloritu místní kultury, stejně tak jako donedávna tuto roli představoval pečínský ateliér, který byl otevřený lidem, jež se chtěli více s pozůstalostí pečínského umělce seznámit. Přínos a význam mé práce v rámci pořádání, inventarizace fondu, sbírání a studia informací o životě Leoše Kubíčka z jeho deníků, autobiografických záznamů, korespondence, výtvarných a sochařských děl a komunikace s pozůstalými původce fondu jsem vnímala nejsilněji v okamžiku, kdy se kolem mé snahy zmapovat životní osudy sochaře začaly objevovat pozitivní ohlasy a ochota různých lidí co nejvíce mi pomoci při mé práci, ať už jakýmkoliv postřehem anebo vzpomínkou vztahujícími se k životu a dílu umělce. Tato cenná zkušenost mě nejen potěšila, ale také mi dodala pocit, že práce má opravdu smysl, když v ní přežívá vzpomínka na životní příběh již zesnulé osobnosti, i když „pouze“ v podobě její pozůstalosti.

Použité prameny:

Městské muzeum Žamberk, Fond Kubíček Leoš. 1902–1974 (2007).
Státní oblastní archiv v Zámrsku, Sběrka matrik Východočeského kraje, Římskokatolický farní úřad Slatina nad Zdobnicí, sign. 146-6114. Matrika narozených. 1875–1904.

Použitá sekundární literatura:

Antonín Boháč, *Písemné pozůstalosti v archivech*. In: Archivní časopis (dále AČ), 1973, s. 185–206.
Radka Ederová – Václav Podaný, *K problematice osobních archivních fondů*. In: Sborník archivních prací (dále SAP), 1984, s. 310–350.
Josef Hanzal, *Moderní a osobní rodinné archivy*. In: Slovenská archivistika (dále SA), 1975, 2, s. 67–83.
Jarmila Hanzalová, *Soupis osobních písemných pozůstalostí a rodinných archivů v České republice*. Praha 1997.
Jan Hégr, *Leoš Kubíček a Tomáš Garrique Masaryk. Méně známá část jeho života a tvorby*. In: Panorama z přírody, historie a současnosti Orlických hor a podhůří, 2004, s. 67–73.

Jan Hégr, *Tři busty T. G. Masaryka od Leoše Kubíčka. Historie jejich instalací, odstraňování a ukryvání*. In: Panorama z přírody, historie a současnosti Orlických hor a podhůří, 2006, s. 3–17.

Jaroslava Hoffmanová, *Osobní, rodinné a rodové archivy*. In: AČ, 1995, č. 4, s. 221–229.

Aleš Chalupa, *Zpracování vědeckých a politických pozůstalostí v Národním muzeu*. In: AČ, 1973, s. 214–219.

Zygmunt Kolankowski, *Hranice archivnej pozostalosti*. In: SAP, 1972, s. 9–30.

Aneta Kubalová, *Život a dílo Leoše Kubíčka (1887–1974)*. In: Orlické hory a Podorlicko. Přírodou, dějinami, současností. Sborník vlastivědných prací, 23, 2016, 1–2, s. 35–58.

Metodické návody a instrukce pro zpracování archivního materiálu. Zvláštní příloha k SAP, 1960, č. 2, s. 215–309.

František Nesejt, *Orlické hory a Podorlicko v díle českých krajinářů první třetiny dvacátého století*. In: Orlické hory a Podorlicko, 1996, 8, s. 94–107.

Emanuel Poche (ed.), *Encyklopedie českého výtvarného umění*. Praha 1975.

Zdeněk Šimeček, *Poznámky k problematice písemných pozůstalostí*. In: AČ, 1961, s. 87–93.

Michal Wanner et kol., *Základní pravidla pro zpracování archiválií*. 2. opr. a rozš. vyd. Praha 2015.

Milada Wurmová, *Inventarizace a katalogizace písemných pozůstalostí ve státních archivech*. In: AČ, 1973, s. 206–212.

Milada Wurmová, *Z problematiky písemných pozůstalostí*. In: AČ, 1959, s. 15–25.

ZUSAMMENFASSUNG

DER ARCHIVCHARAKTER DES PERSÖNLICHEN FONDS DES LEOŠ KUBÍČEK (1887–1974)

Der Text beschreibt den Archivcharakter des persönlichen Fonds des Petschiner Künstlers Leoš Kubíček (1887–1974). Die Struktur des Textes kopiert das Ordnungsschema des Fonds, er erklärt das Vorgehen bei der Anordnung und anschließenden Inventarisierung des Fonds, auch weist er auf die mannigfaltige Materialcharakteristik persönlicher Fonds hin, mit denen man sich so auseinandersetzen muss, dass das Ordnungsschema des Fonds deren Spezifität am besten entspricht.

■ Překlad Artlingua, a.s.